

Prejudiciniai klausimai

1. Jei valstybės narės nacionalinės teisės akte pasinaudojama 1990 m. liepos 23 d. Direktyvos 90/435/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė, ar galima aktų ar sutarčių, priimtų įgyvendinant šią galimybę, kontrolė Europos Sąjungos pirminės teisės atžvilgiu?
2. Ar šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies nuostatos, kuriomis valstybėms narėms suteikiama plati diskrecija nustatyti, kokios nuostatos „būtinios tam, kad būtų išvengta sukčiavimų ir piktnaudžiavimų“, turi būti aiškinamos kaip trukdančios valstybei narei patvirtinti mechanizmą, kuriuo nenumatyta galimybė atleisti nuo mokesčio dividendus, paskirstytus juridiniam asmeniui, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamam vieno ar kelių valstybių, kurios nėra Sąjungos narės, rezidentų, nebent šis juridinis asmuo įrodo, kad dalininkų grandinės pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų nėra pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio?
3. a) Jei minėto „prieš piktnaudžiavimą“ numatyto mechanizmo atitiktis Sąjungos teisei taip pat turėtų būti vertinama atsižvelgiant į Sutarties nuostatas, ar reikia jį išnagrinėti, atsižvelgiant į nagrinėjamų teisės aktų tikslą ir į EB 43 straipsnio nuostatas (dabar SESV 49 straipsnis), nors bendrovė, kuriai paskirstomi dividendai, kaip priklausanti dalininkų grandinei, kurios vienas iš pagrindinių tikslų yra pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio, yra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama vieno ar kelių trečiųjų šalių rezidentų, kurie negali remtis įsisteigimo laisve?

b) Į ankstesnį klausimą atsakius neigiamai, ar tokia atitiktis turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į EB 56 straipsnio (dabar SESV 63 straipsnis) nuostatas?
4. Ar šios nuostatos turi būti aiškinamos kaip sudarančios kliūtis tam, kad nacionalinės teisės aktais būtų numatytas atleidimas nuo mokesčio prie pajamų šaltinio už dividendus, valstybės narės bendrovės pervestus kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei, jei šiuos dividendus gauna juridinis asmuo, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas vieno ar kelių valstybių, kurios nėra Europos Sąjungos narės, rezidentų, nebent jis įrodo, kad šios dalininkų grandinės pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų nėra pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio?

⁽¹⁾ 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147).

2016 m. sausio 11 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bendrovė Euro Park Service, perėmusi bendrovės Cairnbulg Nanteuil teises ir pareigas/Ministre des finances et des comptes publics

(Byla C-14/16)

(2016/C 106/27)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Bendrovė Euro Park Service, perėmusi bendrovės Cairnbulg Nanteuil teises ir pareigas

Atsakovas: Ministre des finances et des comptes publics.

Prejudiciniai klausimai

1. Kai pagal valstybės narės nacionalinės teisės aktus vidaus teisėje numatyta galimybė, nustatyta iš dalies pakeistoje 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvoje 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis⁽¹⁾, ar reikia atsižvelgiant į pirminę Europos Sąjungos teisę peržiūrėti įgyvendinant šią galimybę priimtus aktus?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar Europos bendrijos steigimo sutarties 43 straipsnį, kuris dabar yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnis, nuostatas reikia aiškinti kaip draudžiančias nacionalinės teisės aktą, pagal kurį kovos su mokesčių slėpimu arba mokesčių vengimų tikslais bendros mokesčių sistemos, taikomos įmonių jungimui ir panašioms operacijoms, taikymas priklauso nuo išankstinės leidimo procedūros, kai turtas perleidžiamas užsienio juridiniams asmenims, tačiau ši procedūra netaikoma, kai turtas perleidžiamas pagal nacionalinę teisę įsteigtiems juridiniams asmenims?

⁽¹⁾ OL L 225, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 142.

2016 m. sausio 13 d. Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. spalio 28 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-134/11 Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Europos Komisija

(Byla C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantai: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, *Sanabel Relief Agency Ltd*, atstovaujami solisitorės N. Garcia-Lora, baristerio E. Grieves

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Europos Sąjungos Taryba, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė

Apeliantų reikalavimai

Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2015 m. spalio 28 d. skundžiamą sprendimą,
- priimti naują sprendimą ir panaikinti ginčijamas priemones,
- priteisti iš Komisijos, Tarybos ir Jungtinės Karalystės bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nurodomi 4 apeliacinio skundo pagrindai.

Pirmuoju pagrindu ginčijama Bendrojo Teismo išvada, kad sprendimas įtraukti pirmuosius tris apeliantus į sąrašą nebuvo tinkamai užginčytas Bendrajame Teisme. Bendrasis Teismas klaidingai nepripažino, kad ketvirtuoju ieškinio pagrindu ginčijamas Komisijos atliktas faktų vertinimas. Bendrasis Teismas klaidingai neatsižvelgė į apeliantų pastabas, į kurias reikėjo atsižvelgti, nes a) pats Bendrasis Teismas prašė jas pateikti, b) jos buvo įteiktos prieš atsakovui pateikiant atsiliepimą į ieškinį ir c) apeliantai nuolat tvirtino, kad ketina ginčyti faktų vertinimą. Bendrojo Teismo pozicija neatitiko 2015 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ayadi/Komisija* (T-527/09).